

anlæg og for det andet, at der er rigeligt og godt Vand. Disse to Ting ere nødvendige Betingelser, før at Bladjen kan egne sig for Meierianlæg, og det er ikke altid, at det er paa de høiest beliggende Puncter, hvor Afløbet er let, at man finder dem, men det vil derimod snarere være paa de lavere Steder, hvor Vandmængden er rigeligt.

Saa er der Bestemmelserne om Tilshyn. Jeg har nu forstaaet det saaledes, at Meningen hermed er, at der skal som Regel vedtages Sundhedsvedtægter, men hvor det ikke sker, der vil Tilshyn jo blive ført af bestemte Mænd, som i paakommende Tilfælde skulle udføre de Forretninger, der ellers bestemmes om i Sundhedsvedtægterne. Disse kommunevalgte Mænd har jeg nu ikke nogen Frygt for, idet de som oftest ere Løbtagne eller have Andel i vedkommende Bedrift, og derfor ville sørge for, at udføre Hvervet saa Hønsomt og godt som muligt. Noget andet er, hvad der er anført i sidste Del af Lovforslagets § 13, thi der kommer jo det Tilfælde frem, at det er Politimesteren og eventuelt Justitsministeriet, der øver Tilshyn. Efter den Erfaring, som vi nu have om Politimestrene ude omkring i Jurisdiktionerne, da er det jo i de senere Aar ikke just med den største Belivillie, at disse Mænd have udført den Forretning, som er dem paalagt, og hvad der maaffe har bidraget en hel Del dertil er, at de jævnlig benytte sig af Gendarmer. Jeg veed saaledes et Tilfælde fra den Jurisdiktion, hvor jeg hører hjemme, hvor Politimesteren har benyttet sig af Gendarmene ved at lade dem reise omkring og efterse Landhøfvernes Butikker, om de have Noget at handle med, der er udenfor Næringsforfristerne, og jeg har hørt fra en Mand, som jeg har al Grund til at antage, taler Sandhed, at de havde været i hans Butik og foretaget saadant Efterhyn. Disse pøene og belevne Folk vare naturligvis høflige og forekommende og gennemgik Alt nøiagtigt, men da han troede, at alting var færdigt og Klappet og Klaret, og at Intet var i Veien, saa opdager de lige til Slutning, at der under Bordet stod en Trækasse med Serntøi, det var nemlig noget Trækassebeslag, som en eller anden Smedelærling arbejder paa i sin Fritid. Manden blev noteret, det maatte han nemlig ikke have, og han maatte betale en Muld. Jeg tænker mig nu, at et saadant Tilshyn kunde medføre noget Dignende, at, saalænge vi have disse Folk, ville de maaffe jævnlig blive sendte ud for at efterse Rødestenene, Svinestierne og Meierialøbene osv., og vi er ikke sikre paa ikke at kunne faae dem hjem i vore Huse. Der er i § 13 hentydet til

Straffelovens 13de Kapitel, jeg er jo ikke Jurist, og har ikke saa nøie Kjenndskab til de Sager, men jeg troede dog, at det var Meningen, at saadanne Husundersøgelser ikke kunne finde Sted undtagen efter Retskjendelse. I det Hele taget synes jeg, at Tiden, hvorpaa dette Lovforslag er kommet frem, er meget uheldig valgt. Hvad der maatte gaa forud for, at vi kunde gaa med til at vedtage en saadan Lov, der paalægger Landbruget og Meierivæsenet saa store Forpligtelser, skulde for det Første være det, at vi kunde faae vedtaget en Smørlov, hvorved vi fik saadanne Betingelser og Garantier, at Meierierne herefter kunde være betryggede mod Overgreb i Næringsdriften, og for det Andet, at vi kunde blive fri for disse Gendarmer, som jo streife omkring paa Landet, og ikke ere videre velsete. Hvis disse to Ting vare sjernede, og der saa kom Spørgsmaal, i Særdeleshed fra dem her i Landet, der nærmest maa betragtes som Konsumenter, som stillede den Fordring til Producenterne, til Vandbrugerne, at de skulde hde dem en saadan Betryggelse, at de ikke skulde risikere at blive smittede paa en eller anden Maade af de Meieri-produkter, som de kjøber, ja, da kunde det være en anden Sag at tage under Overbetelse, om vi var i Stand til at efterkomme disse Krav, og under de Omstændigheder vilde jeg ogsaa kunne gaa meget vidt. Der er mange Bestemmelser her, der, som det allerede er oplyst af de forrige Talelere, ere saa ligefremme, at de ikke kunne genere Nogensomhelst, og andre kunde maaffe lempes en Smule, men hvad enten der nu bliver nedsat Udvalg om denne Sag eller ei, tror jeg ikke, at det nytter stort, da vi staa omtrent paa Jalberbet, og saa mener jeg, at det ikke har Betydning, enten Sagen skal i Udvalg eller vi skal lade den gaa videre uden Udvalg.

R. Nielsen: Da jeg har liden Vist til at tale for tomme Bænke skal jeg søge at fatte mig kort. Jeg hørte, jeg troer fra det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgfreds (Holstein-Holsteinborg), en Ytring, som det forekom mig meget rigtigt at lægge til Grund for al Lovgivning, ogsaa for Lovgivning paa det Omraade, der her er Tale om, nemlig den, at det gjaldt om, at Lovgivningen ramte, hvor den skulde ramme. Det forekommer mig, at med Hensyn til det Lovforslag, der her er forelagt, er det ikke Tilfældet, og jeg har nærmest bedt om Ordet for i korte Træk at søge at paavise det fra mit Synspunkt, at det ikke er saa. Inden jeg gaar over dertil, skal jeg tillade mig en Bemærkning til den ærede Minister, der,